

Nr 38.

Av herrar **Laurén** och **Jonsson** i Eskilstuna, *angående anslaget till tekniska fackskolan för maskinindustri i Eskilstuna.*

Under punkt 231 i åttonde huvudtiteln hemställer Kungl. Maj:t om ett anslag å 33,350 kronor till tekniska fackskolan i Eskilstuna samt 13,125 kronor till uppehållande av parallellavdelning vid samma skola, allt för budgetåret 1923—1924.

Skolans styrelses äskanden för samma år voro emellertid högre. Kungl. Maj:ts proposition innebär nämligen ingen ändring i de ordinarie lärarnas antal, 1 rektor, 1 lektor, under det att skolstyrelsen begärde anslag till ytterligare två lektorstjänster och en laboratorievaktmästare (sid. 554 i propositionen). Skolöverstyrelsen har dock i sitt förslag av den 31 augusti 1922 (sid. 555) hemställt, att endast en lektor samt laboratorievaktmästaren skulle tillsättas.

Som av den i den kungl. propositionen intagna utredningen framgår, och till vilken vi tillåta oss att hänvisa i stället för att här intaga densamma, skulle, även om en ny lektorstjänst inrättades, endast 64 utav 161 veckotimmar komma på ordinarie lärare, under det att undervisningen under 97 timmar bestridas av extra lärare. Det ligger i öppen dag, att det nuvarande systemet med *två* ordinarie och *tretton* extralärare samt respektive 44 och 117 veckotimmar icke kan fortfara, om det med skolans inrättande avsedda ändamålet skall nås, och även med skolöverstyrelsens förslag kommer endast omkring $\frac{3}{8}$ -delar av undervisningen att bestridas av ordinarie lärare. Då emellertid besparingar måste göras även här, hava vi inskränkt oss till att här nedan yrka bifall till detta förslag.

Tekniska fackskolan för maskinindustri är byggd på gammal god grund. Tidigare bestod den av en aftonskola med en lägre och en högre kurs med tre timmars undervisning varje kväll och två timmar på söndagen, alltså 20 timmar i veckan. Eleverna, som till allra största delen kommo från stadens verkstäder, å vilka de fortfarande arbetade, hade det praktiska

underlag, som gjorde det betydligt lätt för dem att tillägna sig den teoretiska undervisningen. För några år sedan utökades skolan genom inrättande av en femte klass, under vars genomgående eleverna måste sluta sitt verkstadsarbete för att hinna med undervisningen.

De goda resultat som vunnos med denna undervisning voro frukter av sällspord flit och en synnerligen ordentlig skolgång. Det här ovan berörda praktiska underlaget gjorde, att de från skolan avgångna eleverna städse hade att påräkna goda platser inom industrien. Utom en mängd å andra orter i landet verksamma teknici hava flera av vår stads industrimän och verkstadschefer där fått sin första utbildning, och det kan icke sägas annat än att de gjort skolan heder. Nu har skolan fått ökade uppgifter från och med år 1922, och tillströmningen av elever har ej avtagit utan ökats, och detta förhållande tro vi oss, med vår kännedom om Eskilstuna och dess industri, kunna försäkra kommer att fortfara, om blott den kvalitativa undervisningen blir minst lika god som hittills.

De övriga tekniska läroverken ha fått förmånen av betydligt större antal ordinarie lärare. Vi förstå, att detta är för deras fortbestånd nödvändigt och hålla före, att sparsamheten icke får gå i den riktningen, att Eskilstuna sättes så långt efter. I Västerås t. ex. med mindre elevantal finnas 3, i Härnösand 7, i Borås 4 och i Norrköping 4 lektorer; att Eskilstuna då får 3 lektorer synes oss icke för mycket begärt.

Vi drista oss ej begära anslag till den av skolöverstyrelsen föreslagna laboratorievaktmästarebefattningen utan inskränka oss att föreslå, det riksdagen behagade besluta

att höja det i riksstaten beräknade anslaget för tekniska fackskolan för maskinindustri i Eskilstuna med 5,800 kronor till arvode för en lektor, samt minska arvodet till extra lärare för 22 veckotimmar å 175 kronor, med 3,850 kronor, eller ökning av anslaget med 1,950 kronor.

Stockholm den 19 januari 1923.

Erik Laurén.

Conrad Jonsson.